

РЕШЕНИЕ

№ 7432

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9413** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Й. М. срещу решение № 3268 от 10.07.2023 г., постановено по НАХД № 6383 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) 11-01-815/23.02.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора е наложено, на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки, административно наказание „глоба“ в размер на 3 419,99 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2, т. 2, във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 3 от ЗОП.

С касационната жалба се излагат доводи, за неправилност на въззивното решение, като се твърди, че съдът не е отчел обстоятелството, че в НП липсва ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение. Твърди се, че цитираните в НП две фактури от м. 10.2020 г. са на стойност общо 2 393 лева, поради което не надвишават прага, предвиден по чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП. Сочи се, че в НП, както и в обжалваното решение не е описано, въз основа на кои първични счетоводни документи, извън цитираните две фактури, с кои търговски дружества, и за какви доставки и стойност, е направен изводът, че е достигнат и надхвърлен минималният праг по чл. 20, ал. 2, т. 2

ЗОП. Твърди се, че справка от 24.09.2022 г., въз основа на която в административнонаказателното производство е установено, че са извършени разходите за доставки на авточасти, не е доказателство за това сама по себе си, тъй като посочените в нея фактури не са изискани по делото, нито пък са проверени от АДФИ. Изтъква, че в НП липсва описание на 170 броя фактури, с които е достигнат и превишен законовият праг по ЗОП и които са обосנוвали извода на съда за законосъобразност на НП. В заключение счита, че е налице разминаване между обстоятелствата, които са описани в АУАН и тези в НП. Наред с това счита, че доставените авточасти са различни по своя характер, поради което нито технически, нито правно е обосновано да се възлагат с една обществена поръчка. Поддържа, че неправилно както наказващият орган, така и въззивният съд е приел, че приложимата санкционна норма е разпоредбата на чл. 256, ал. 1 ЗОП, вместо правилната по чл. 247, ал. 1 ЗОП. При условията на евентуалност излага доводи за прилагане на чл. 28 ЗАНН. В съдебно заседание касаторът, чрез адв. К., поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Х., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Административен съд – София град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в „Столичен автотранспорт“ ЕАД са извършени разходи за доставка на авточасти в размер на 142 499,76 лв. без ДДС. Горното се установява от извършена финансова инспекция на дружеството от АДФИ, при която на инспекторите е представена справка с изх. №1733-1/14.09.2022 г. за извършените от дружеството разходи за авточасти, изготвената от длъжностно лице на дружеството. Проверяващите установили, че осчетоводяването на фактурите за разходите за извършените доставки е намерило отражение по сметки Дт. Сметки 302 „Материали“ и 601 „Разходи за материали“ и по Кт. сметка 40101 „Доставчици в лева“ , като общата стойност на извършените доставки за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е в размер на 142 499,76 лв. без ДДС, а към дата 09.10.2020 г. стойността на извършените доставки възлиза на 71 786,19 лв. без ДДС. Въз основа на горните констатации проверяващите инспектори са приели, че изпълнителният директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД [населено място] в качеството си на възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5 ал. 4 т. 2 вр. чл. 123 т. 4 и чл. 127 ал. 1 от Закона за обществените поръчки като е превишил прага по чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП и не е приложил процедура по чл. 18 ал. 1 ЗОП, съобразно стойността на поръчката е извършил нарушение на Закона за обществените поръчки.

За извършеното нарушение на касатора бил съставен АУАН № 11-01-815 от 19.10.2022 г. за нарушение на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2, вр. чл. 3, ал. 1, т. 3 от ЗОП. Срещу АУАН в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е подадено възражение, което не е било уважено от административно наказващият орган, който е издал процесното НП.

От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН, в установената по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Мотивирал е правилното приложение на материалния закон, с обстоятелството че доставката на авточасти попадат сред обектите на обществени поръчки, за които се прилага разпоредбата на чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП. Приел е, че предвид установеното по делото извършване на доставки на авточасти на стойност 142 499.76 лева за периода 01.01.2020 г.-31.12.2020 г. изпълнителният директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД [населено място] е следвало да проведе процедура чл. 18, ал. 1, т. 12 или т. 13 ЗОП. Изложил е мотиви относно размера на глобата, определен в НП, като съобразен с предвиденото наказание в чл. 256, ал. 1 ЗОП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издаденото НП. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция относно извършено нарушение по чл. 256, ал. 1 ЗОП, като допълнително следва да се изложи следното:

Противно на оплакванията в касационната жалба по делото не се установи да е налице разминаване между описаното нарушение в АУАН и НП, цитираната в обжалваното решение стойност на доставките в размер на 142 499.76 лева е посочена както в АУАН, така и в НП. Несъстоятелно е възражението на касатора по отношение на фактурите, въз основа на които е изчислен размера на извършените доставки на авточасти, доколкото справка с изх. № 1733-1/14.09.2022 г. за извършените разходи, в която са посочени и фактурите, е изготвена от длъжностно лице при „Столичен автотранспорт“ ЕАД, тоест изхожда от дружеството, което не твърди да не е извършвало плащания по фактурите. Напротив с касационната жалба се сочи, че с извършените плащания няма ощетяване на дружеството, тъй като изпълнителите по фактурите са различни дружества като например „Людал Фракшън“ ЕООД, „Карина Ф“ ООД, „Викториал“ ЕООД и т.н.

Касаторът в качеството си на представляващ търговско дружество с държавно участие е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 ЗОП. Доставките на услуги по възстановяване и ремонт на части са сред обектите на обществени поръчки, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 3 ЗОП, като доставки, осъществявани чрез покупка, за които не са налице изключения от приложното поле на ЗОП, изчерпателно изброени в чл. 13 и чл. 15 от ЗОП. Следователно касаторът е бил длъжен да проведе процедура по възлагане на обществена поръчка съгласно изброените в чл. 18, ал. 1

ЗОП процедури в зависимост от стойностните прагове, определени в чл. 20 ЗОП. При извършената проверка от органите на АДФИ безспорно се установява, че за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в „Столичен автотранспорт“ ЕАД са извършени разходи за доставки на авточасти в общ размер на 142 499,76 лв. без ДДС, като към дата 09.10.2020 г. стойността на извършените доставки е в размер на 71 786,19 лв. без ДДС, тоест налице е била хипотезата на чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП, при която възложителят следва да приложи една от процедурите по чл. 18, ал. 1 ЗОП. Като не е сторил това касаторът е нарушил ЗОП, предвид разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗОП, съгласно която възложителите са длъжни да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това.

Неоснователни са доводите на касатора относно невъзможността за провеждане на една обществена поръчка с оглед характера на доставените авточасти и предназначението им за различни гаражи и поделение на дружеството в „М.“, „З.“ и „Д.“. Законът за обществените поръчки изрично позволява при определени условия възложителите да обявяват една процедура с обособени позиции, като част от предмета на обществената поръчка, като прогнозната стойност на обществената поръчка с обособени позиции служи за определяне на режима за възлагането им, но се определя като сбор от отделните позиции. Съгласно чл. 21, ал. 2 ЗОП прогнозната стойност трябва да е актуална към датата на откриване на обществената поръчка, като възложителят може да изчисли прогнозната стойност в резултат на проведени пазарни проучвания или консултации, а съгласно ал. 3, когато в структурата на възложителя има обособени звена на териториален, функционален или друг принцип, които не са самостоятелни възложители, прогнозната стойност на конкретна обществена поръчка се определя на база потребностите на всички обособени звена, какъвто е настоящия случай. Изрично в ал. 4 на чл. 21 ЗОП е предвидено, когато обществената поръчка включва няколко обособени позиции, всяка от които е предмет на договор, стойността на поръчката да е равна на сбора от стойностите на всички позиции, като съгласно ал. 5 когато обособена позиция се възлага самостоятелно, се спазва редът, приложим за общата стойност на цялата поръчка. Наред с това в чл. 21, ал. 8 ЗОП е предвидено при обществени поръчки за доставки или услуги, които са регулярни или подлежат на подновяване в рамките на определен период, каквото е и твърдението на касатора, прогнозната стойност да се определя на базата на действителната обща стойност на поръчките от същия вид, които са възложени през предходните 12 месеца, коригирана с евентуалните промени в количеството или стойността, които биха могли да настъпят за период от 12 месеца след възлагането на поръчката, или общата прогнозна стойност на поръчките, възложени през 12-те месеца след първата доставка или услуга.

Настоящият съдебен състав намира, че законосъобразно за това нарушение е приложена санкционната норма на чл. 256, ал. 1 ЗОП, а не тази по чл. 247, ал. 1 ЗОП, каквото е оплакването на касатора. Това е така, тъй като санкционната разпоредба на чл. 247, ал. 1 ЗОП има предвид нарушения, при които възложителите вземат решение да не прилагат разпоредбите на ЗОП, нарушавайки забраните на чл. 2, ал. 2, чл. 11, ал. 5, чл. 16, чл. 21, ал. 14 и 15 или чл. 17, ал. 1 ЗОП, какъвто не е настоящия случай. Налице е хипотезата, при която възложителят е извършил разходи, с които е надвишил минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 1 или 2 ЗОП, без да е приложил процедура по чл. 18, ал. 1 ЗОП, съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, което от обективна страна изпълва състава на чл. 256, ал. 1 ЗОП. Нормата на чл. 256, ал. 1 ЗОП съдържа в себе си както правило за поведение, така и

санкция за неизпълнение на това правило, поради което и посочването ѝ е напълно достатъчно, за да се приеме, че изискването за квалифициране на деянието е изпълнено.

Споделим е изводът на въззивния съд за липса на основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Процесният случай на административно нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид, нито се отличава със значителни смекчаващи отговорността обстоятелства. По тези съображения случаят не може да се квалифицира като маловажен.

Не се установява по делото да са били налице обективни причини при действието на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г., които да са поставили изпълнителният директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД в невъзможност да проведе процедура по ЗОП, противно на оплакването му в тази връзка.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд не е допуснал визираните в жалбата касационни оплаквания.

По изложените по-горе съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на АДФИ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 100 (сто) лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3268 от 10.07.2023 г., постановено по НАХД № 6383 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ри състав.
ОСЪЖДА С. Й. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....2.....